

Plantelægemedel

Plantelægemedler udvindes fra planter eller dele af planter, der menes at have helbredende egenskaber. De kaldes også for urtemedicin, plantemedicin eller fytomedicin.

Plantepræparater har været grundlaget for medicinsk behandling i mange hundrede år og bruges stadig i vid udstrækning i det 21. århundrede. De kan betragtes som den oprindelige tilgang til biologiske lægemidler.

Plantelægemedler kan anvendes i behandlingen af en lang række lidelser, bl.a. både akutte og kroniske lidelser. Plantebehandlinger betragtes generelt som alternativ medicin, fordi anvendelsen af plantelægemedler ikke udelukkende er baseret på videnskabelig evidens. Plantelægemedler bruges hovedsageligt som supplerende behandling.

Plantelægemedler kan dog interagere med andre lægemidler og kan også have bivirkninger. *Echinacea purpurea* kan f.eks. ændre den måde, kroppen nedbryder visse lægemidler på, og hvis der tages *Echinacea purpurea* på samme tid som andre lægemidler (inklusive visse former for antibiotika), kan det forstærke eller svække virkningen og bivirkningerne.

En stor andel af befolkningen i udviklingslandene bruger stadig traditionelle plantelægemedler som deres primære behandling – da der mangler den fornødne infrastruktur til at kunne få moderne medicin.

Ingredienserne til plantelægemedler kan udvindes fra planter på mange forskellige måder: brug af alkohol til at producere ekstrakter kaldet tinkturer, eddiker til at producere eddikesyrestrakter, varmt vand (til urtete), langtidskogning (som typisk kræves til tykke rødder eller tyk bark for at producere dekokter) eller iblødlægning af planter i koldt vand (udblødning). Egenskaberne i plantelægemedler kan variere på

tværs af forskellige varepartier og producenter, fordi der ikke er nogen standardisering af ekstraktionsteknikker.

I EU er plantelægemidler reguleret under det europæiske direktiv om traditionelle plantelægemidler (EU-direktiv 2004/24/EC). Ifølge denne lovgivning skal en virksomhed, der producerer plantelægemidler, kunne demonstrere, at produktet er blevet brugt i mindst 15 år i EU og 30 år uden for EU, og godkendelsen af plantelægemidler er baseret på vigtige udvælgelseskriterier. Den nationale myndighed har ansvaret for at overvåge sikkerheden for og tildele en markedsføringstilladelse til plantelægemidler.

Artikelreferencer

1. Benzie, I.F.F., & Wachtel-Galor, S. (2011). Herbal medicine: An introduction to its history, usage, regulation, current trends, and research needs. In *Herbal medicine: Bimolecular and clinical aspects* (2nd ed.). Boca Raton: CRC Press.

A2-1.06.7-V1.3